

روز جهانی کارگر چگونه برگزار خواهد شد؟

مریم انصاری

یازدهم اردیبهشت هشتاد و هفت

روز پنجشنبه، اول ماه مه، روز جهانی کارگر است. جمهوری اسلامی، که ظاهراً این روز را به رسمیت شناخته، فقط به تشکل‌های دولتی، اجازه برگزاری مراسم اول ماه مه را می‌دهد. تشکل‌های مستقل کارگری را از حرکتی باز می‌دارند. با این حال گروه‌های مختلفی اعلام کرده‌اند که روز اول ماه مه را برگزار خواهند کرد. **صدیق کریمی** عضو هیئت مدیره "اتحادیه

تظاهرات دو سال پیش در روز اول ماه مه در تهران کارگران ایران" در مصاحبه با دویچه وله می‌گوید، کارگران سندی حتماً در این روز مراسمی خواهند داشت. او اضافه می‌کند که کارگران بارها به مسئولان مراجعه کرده‌اند تا مجوز بگیرند؛ ولی مسئولان پس از مدتی سر دواندن آنان، سر انجام هرگونه تجمع کارگران را ممنوع اعلام کردند.

از صدیق کریمی که بخاطر سازماندهی مراسم روز جهانی کارگر در سال گذشته به زندان محکوم شده، می‌پرسیم که: آیا برپایی مجدد این مراسم هزینه را برای او به مراتب سنگین‌تر نمی‌کند؟ پاسخ او این است که کارگران بقدری وضع شان بد است که چاره‌ای جز حرکت ندارند. او می‌گوید: "از نان بخور و نمیر چیزی که مانده فقط مرگ‌اش است." با **محسن حکیمی** نویسنده و پژوهشگر مسایل کارگری نیز تماس می‌گیریم. او نیز می‌گوید که به هیچ تشکل کارگری اجازه انجام حرکتی در این روز را نداده‌اند. تنها مراسمی که تاکنون برپا شده، روز جمعه گذشته در پارک چیتگر بوده که آنها با دخالت ماموران انتظامی روبرو شده است.

محسن حکیمی با اشاره به این که گروه‌ها مختلفی اعلام کرده‌اند که روز کارگر را برگزار خواهند کرد، می‌گوید، این سازمان‌ها و گروه‌های سیاسی یا احزاب نیستند که باید در این روز جلو بیافتند، بلکه این روز باید روز خود کارگران باشد؛ بایستی تشکل‌های کارگری آن را برگزار کنند، در آن خواست‌هایشان را مطرح کنند؛ گروه‌های دیگر وظیفه حمایت از آنها را دارند.

محسن حکیمی می‌گوید در حال حاضر تنها تشکل‌هایی که اجازه برپایی روز جهانی کارگر را دارند، تشکل‌های دولتی نظیر خانه کارگر هستند. او معتقد است کارگران باید در این مراسم شرکت کنند و تلاش کنند ابتکار عمل را خود بدست بگیرند و شعارها و خواسته‌های خود را طرح کنند.

مریم انصاری

دویچه وله